

Mál nr. 235/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti váttryggingar: Ábyrgðartrygging vegna dýrahalds

Nafn váttryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð. Dýrahald.

Gögn.

1. Málskot dags. 28. júní 2023, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 1. ágúst 2023, ásamt fylgiskjölum.
3. Bréf M, dags. 7. ágúst 2023, ásamt fylgiskjölum.
4. Tölvupóstur V, dags. 10. ágúst 2023.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M hafi, við annan mann, verið að hjóla eftir göngustíg sem liggur samsíða Bæjarbrautinni í Garðabæ þann 2. júní 2023. Á sama tíma hafi maki A staðið til hliðar við göngustígin að taka upp kúk eftir hundinn B. Þegar hjólreiðamennirnir hjóla framhjá þá fer hundurinn B í veg fyrir annan hjólreiðamanninn, M, með þeim afleiðingum að hann féll fram fyrir sig á hjólinu og hlaut minniháttar líkamsáverka en hjólið og fatnaður skemmdust. Einnig meiddist hundurinn B við atvikið. Hundurinn B var í svokölluðum flex taumi þegar atvikið átti sér stað.

M hefur krafist viðurkenningar á bótaskyldu vegna atviksins úr ábyrgðartryggingu X hjá V. Vísar M til þess þess að hann hafi ekki verið á miklum hraða og gefið viðvörðunarkerki með bjöllu. Þá hafi maki A haft hundinn B hafi ólæstan í flex-taumnum og því hafi hundurinn í raun verið laus. Hins vegar hafi maki A hafi verið með airpods í eyrum og því ekki heyrt í bjöllu sem M hafi hringt. Telur M að slysið megi þannig rekja til saknæmrar og ólögðrtrar háttasemi maka A.

V hefur hafnað bótaskyldu með vísan til þess að tjónið verði ekki rakið til saknæmrar og ólögðrtrar háttsemi eiganda hundsins eða annarra atvika eða aðstæðna sem hann ber skaðabótaábyrgð á. Þá hefur V vísað til 4. mgr. 10. gr. umferðarlaga nr. 77/2019 þar sem m.a. segir að hjólreiðamanni á göngugötu beri að sýna vegfaranda sérstaka tillitssemi og víkja fyrir honum. Þá sé ekki heimilt að hjóla á göngugötu hraðar en sem nemur eðlilegum gönguhraða, sbr. 43. gr. laganna.

Álit.

Ágreiningur málsins snýst samkvæmt framansögðu um það hvort umrætt atvik sé bótaskyldt samkvæmt ábyrgðartryggingu sem X er með í gildi hjá V. Umrædd váttrygging er ekki víðtækari en venjuleg skaðabótaskylda utan samninga sem byggir á sök, og felur það í sér að ekki er um að ræða hlutlæga ábyrgð vegna tjóns sem hundar kunna að valda. Til að bótaskylda stofnist þarf þannig að vera sýnt fram á saknæma háttsemi eiganda eða umráðamanns hundsins.

Í málinu liggur fyrir að umráðamaður hundsins var á göngustíg þar sem hann nýtur forgangs gagnvart hjólreiðamönnum samkvæmt umferðarlögum og af framlögðum gögnum verður ekki annað ráðið en að hann hafi gætt að aðstæðum þegar hann hóf að hreinsa upp eftir hundinn. Óumdeilt er að þá hafi hjólreiðamennirnir ekki verið sýnilegir og að taka upp eftir hund tekur aðeins örfáar sekúndur. Hins vegar hafi hjólreiðamennirnir verið komnir að honum að verkinu loknu og því hjólað um 80 til 100 metra á stuttum tíma. Einnig liggur fyrir að hundurinn var í taumi í samræmi við 9. gr. samþykktar nr. 1348 um hundahald í Garðabæ, Hafnarfirði, Kópavogi, Mosfellsbæ og Seltjarnarnesi, en telja verður að flex taumur uppfylli kröfur samþykktarinnar og er viðurkenndur taumur á meðal hunda eiganda á Íslandi.

Að framansögðu verður að telja ósannað að umráðamaður hundsins hafi sýnt af sér saknæma háttasemi í umrætt sinn og a grundvelli þessa verður að telja að skilyrði bótaskyldu séu ekki uppfyllt og að M eigi ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V

Reykjavík, 5. september 2023.

Póra Hallgrímsdóttir

Jóhann Tómas Sigurðsson

Heiða Óskarsdóttir